

Tomasz Kowalski

Do Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej Polskiego Związku Alpinizmu

Zwracamy się z prośbą o zatwierdzenie naszej wyprawy **PIK POBEDA TRAVERSE** w góry Kunlun oraz Tien-Szan jako wyprawy centralnej Polskiego Związku Alpinizmu oraz dofinansowanie jej.

### 1. Cele wyprawy

- aklimatyzacja w górach Kunlun oraz wejście na szczyt **Muztagh Ata** 7546 m n.p.m.
- eksploracja południowej części masywu **Kongur Shan** 7719 m n.p.m., rozpoznanie potencjalnego celu kolejnej wyprawy – szczyt bez polskiego wejścia.
- cel główny: **trawers Piku Pobiedy** (Tomur Feng/Dżengisz Czokusu) 7439 m n.p.m. od przełęczy Dikij do przełęczy Czon-Toren – ostatni szczyt Śnieżnej Pantery dla Tomka Kowalskiego.



### 2. Termin

lipiec-sierpień 2012, 5-6 tygodni działalności

### 3. Uczestnicy

Tomasz Kowalski, ur. 1985, KW Warszawa

Wspina się od 1999 roku. W 2009 roku zdobył samotnie trzy najwyższe szczyty Ameryki Południowej w ciągu 15 dni. W 2010 jako pierwszy polski zespół pokonał wraz z Szymonem Kałużą prawie stukilometrowy trawers masywu Denali na Alasce. W 2011 wszedł na 4 z 5 szczytów siedmiotysięcznych należących do „Śnieżnej Pantery” w ciągu 28 dni. Startuje w biegach górskich i ultramaratonach w Polsce i za granicą. Ukończył jeden z najtrudniejszych biegów górskich na świecie - na Mt. Kinabalu w Malezji.



Piotr Kłosowicz, ur. 1984, KW Warszawa

Przewodnik Studenckiego Koła Przewodników Beskidzkich. Wspina się od 2002 r. W 2009 r. zdobył 5 najwyższych szczytów andyjskich (w tym nową drogą na Ojos del Salado) podczas samotnej rowerowo-górskiej wyprawy „Odyseja andyjska”, za co otrzymał wyróżnienie w kategorii „Wyczyn Roku” na festiwalu „Kolosa”. Uczestniczył w wyprawie Afganistan 2010, podczas której wraz z Tomaszem Rojkiem pokonał dwie drogi na dziewiczych pięciotysięcznikach.

Biegacz górski - dwukrotnie ukończył Ultra Trail du Mont Blanc (163 km, 9000 m deniwelacji), także w 2010 r. Tor des Geants (320 km, 24000 m deniwelacji). Rekordzista na Głównym Szlaku Beskidzkim (520 km, 7 dni).



Wyprawa jest organizowana jako wyprawa Klubu Wysokogórskiego Warszawa.

Możliwe jest dołączenie dodatkowych dwóch członków wyprawy jako działającego równolegle zespołu.

#### 4. Opis rejonu



Pik Pobedy (obecna oficjalna nazwa chińska: Tomur Feng, kirgiska: Dżengisz Czokusu) 7349 m n.p.m. jest najwyższym szczytem gór Tien Szan i uznawany jest za jeden z najtrudniejszych i

najniebezpieczniejszych szczytów siedmiotysięcznych na świecie. Leży na granicy Kirgistanu i Chin, tworząc potężny mur oddzielający północne górskie regiony od pustyni Takla Makan. Z powodu specyficznego położenia geograficznego masyw Piku Pobiedy narażony jest na bardzo silne wiatry, niskie temperatury i częste załamania pogody. Góra okryta jest złą sławą z powodu licznych wypadków śmiertelnych. Podczas pierwszej próby wejścia 1955 r. z 12 osobowej grupy przeżyła tylko jedna osoba. Rok później po raz pierwszy na szczycie staje grupa pod kierownictwem Witalija Abałakowa, jednak drogę pokonaną przez ten zespół cechuje znaczne ryzyko lawinowe. W 1961 r. dokonano wejścia od strony przełęczy Dikij przez Pobiedę Zachodnią, dzisiaj uznawaną za drogę normalną. W 1970 r. ma miejsce pierwszy trawers Piku Pobiedy dokonany przez wyprawę A. Riabuchina. W 2005 r. po czterech nieudanych próbach legendarny rosyjski alpinista Gleb Sokołow dokonuje pierwszego trawersu solo. Do 2011 r. trawers Piku Pobiedy miał ok. 5 przejść (informacja nie potwierdzona), wszystkie alpinistów z Rosji oraz byłych republik radzieckich.

Na życzenie komisji możemy dostarczyć długą listę publikacji, stron internetowych (m.in. mountain.ru, risk.ru, summitpost.org), zdjęć i innych informacji na temat gór Kunlun oraz Tien-Szan. Wiele informacji na temat regionu działania naszej wyprawy otrzymaliśmy dzięki wywiadowi z alpinistami rosyjskimi i polskimi.

## 5. Plan wyprawy

Wyprawa początkowo planuje ok. trzytygodniową aklimatyzację w masywie Muztagh Ata. W przypadku jej dobrych postępów planujemy próbę wejścia szybkościowego na szczyt. Kolejny etap przewiduje zbieranie materiałów i informacji na temat południowej strony masywu Kongur Shan, leżącego w stosunkowo bliskiej odległości od Muztagh Ata. Szczyt Kongur Szan 7719 m n.p.m. (najwyższy wierzchołek masywu określany bywa jako Kongur Tag lub po prostu Kongur) mimo wielu prób szczyt osiągnęło jedynie 5 wypraw i nie ma on dotychczas wejścia polskiego. Nasza wyprawa planuje sprawdzić możliwości poprowadzenia nowej drogi po południowej stronie masywu i sprawdzenie stanu drogi pierwszych zdobywców (kierownik Chris Bonington) na grani południowo-zachodniej.



Do Kirgistanu zespół planuje dostać się lotem z Kaszgaru do Biszkeku albo drogą lądową przez przełęcz Torugart. Lotem helikopterowym z Karkary dostaniemy się do basecampu pod Pikiem Pobjedy na lodowcu Inylczek Południowy.

Samo przejście grani planujemy na 5-6 dni licząc od bazy do bazy. Przejście odbywać się będzie z zachodu na wschód (od przełęcz Dikij do Czon-Toren), gdyż w przypadku trudnych warunków śniegowych daje to większą szansę zdobycia szczytu. Trudności dróg zarówno wejściowej (klasyczna, Medzmiraszwili), jak i zejściowej (Jerochina) to 5B w skali rosyjskiej.

## 6. Poprzednie dofinansowania

Tomasz Kowalski - Nagroda im. Andrzeja Zawady 2010 za projekt zdobycia 5 szczytów Śnieżnej Pantery w rekordowym czasie.

Piotr Kłosowicz - wyprawa „Afganistan 2010” – 1000 PLN

## 7. Kosztorys

loty, nadbagaż	ok. 3500 PLN/os.
Muztagh Ata: pozwolenia, transport lokalny, opłaty	ok. 3000 PLN/os.
Tien Szan: tzw. mały pakiet (transport i pobyt w bazie)	ok. 2500 PLN/os.
wyżywienie	ok. 1000 PLN/os.
wizy, ubezpieczenie	ok. 1000 PLN/os.
<b>RAZEM</b>	<b>ok. 11 000 PLN/os.</b>

Koszt wyprawy dla dwóch osób wyniósłby zatem 22 000 PLN.

Planowane źródła finansowania:

- sponsorzy: 6000 PLN(3000 PLN/os.)
- wkład własny: 8000 PLN (4000 PLN/os.)
- dofinansowanie KWW PZA: 8000 PLN (4000 PLN/os.)

W związku z powyższym, wnioskujemy o dofinansowanie naszego wyjazdu kwotą 8000 PLN.

Dziękujemy za rozpatrzenie naszej prośby.

Z taternickim pozdrowieniem,

Tomasz Kowalski

Piotr Kłosowicz